

ת"ד 11753/03/17 - מדינת ישראל נגד לאה אטיאס

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

07 דצמבר 2017

ת"ד 11753-03-17 מדינת ישראל נ' אטיאס

לפני כבוד השופט ארנון איתן
בעניין: 1 מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1 לאה אטיאס

הנאשמים

גזר דין

1. הנאשמת הודתה במסגרת תיקון כתב אישום בכך שביום 21.10.17 בשעה 15:59 או בסמוך לכך נהגה הנאשמת ברכב פרטי מסוג סובארו מספר רישוי 33-263-23 ברחוב דרך קדם במעלה אדומים. הכביש בו נהגה הנאשמת הינו כביש דו מסלולי כאשר שטח הפרדה בנוי מפריד בין שני בכיוונים. כתב האישום מציין, כי הנאשמת נהגה ברשלנות בכך שסטתה מנתיב נסיעתה שמאלה והתנגשה בשטח הפרדה בנוי, עקב כך הרכב התהפך. הנאשמת נסעה במהירות בלתי סבירה בנסיבות ובתנאי הדרך באופן שמנע ממנה את השליטה ברכב וכתוצאה מכך סטתה מנתיב נסיעתה שמאלה לנתיב הנגדי. כתוצאה מהתאונה נחבלה הנאשמת והרכב ניזוק. באותן הנסיבות נהגה הנאשמת בהיותה תחת השפעת אלכוהול כך שבבדיקת דם שנלקחה ממנה ונבדקה נמצא ריכוז בכמות MG 79 במידה העולה על הקבוע בחוק. הנאשמת כשלה במבחן ביצוע כדלקמן: במבחן עמידה התנדנדה נפלה ונזקקה לתמיכה, במבחן הליכה על הקו התנדנדה ונפלה, ובמבחן הבאת אצבע לאף השתמשה באצבע הלא נכונה והחטיאה הבאת האצבע לאף. בהתאם יוחסו לנאשמת העבירות הבאות:

נהיגה בקלות ראש- עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה תשכ"א 1961 (להלן: "**הפקודה**").

התנהגות הגורמת נזק- עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה תשכ"א 1961 (להלן: "**התקנות**").

סטייה מנתיב נסיעה (נסיבות מחמירות)- עבירה לפי סעיף 40 לתקנות.

מהירות בלתי סבירה בתנאי הדרך- עבירה לפי תקנה 51 לתקנות.

נהיגה תחת השפעת אלכוהול- לפי סעיף 62(2) ו- 64 (א)(4).

2. ב"כ המאשימה ביקש להטיל על הנאשמת מאסר בפועל וזאת לאור צירוף עבירות של תאונת דרכים ונהיגה תחת השפעת אלכוהול. יחד עם זאת ציין, כי לאור קיומו של תסקיר חיובי ועמדת הממונה טרם הגשת התסקיר תשאיר התביעה את שיקול הדעת בידי בית המשפט להטלת מאסר בעבודת שרות. נוסף לכך עצרה המאשימה לפסילה

בפועל שלא תפחת משנה, פסילה על תנאי, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

3. ב"כ הנאשמת ציינה כי יש לקחת בחשבון את התיקון שמעשה בכתב האישום, את נטילת האחריות ובעיקר את תוכנו של התסקיר המפרט נסיבות חיים קשות. ב"כ הנאשמת הוסיפה, כי הנאשמת נעדרת עבר פלילי ורישומה התעבורתי כולל עבירות מסוג ברירת משפט כשהאחרונה משנת 2015. ב"כ הנאשמת ביקשה לאמץ את המלצות התסקיר ולהסתפק בפסילה מתונה, זאת על רקע עיסוקה כמטפלת באדם נכה.

4. הנאשמת בסיום ציינה כי היא מקבלת קצבת שארים ונושאת בתשלומי משכנתא והלוואות שנטלה. הנאשמת ביקשה להתחשב בה על רקע נטילת האחריות ומצבה הקשה.

5. **תסקיר שרות המבחן:** תסקיר שרות המבחן מפרט את נסיבותיה האישיות של הנאשמת שהינן קשות ומורכבות עוד משחר ילדותה. הנאשמת כבת 62 אלמנה ואם ל- 3 בנות בטווח הגילאים 29-40. ביחס לעבירות נטלה הנאשמת אחריות מלאה לביצוען, וכן הסבירה את הרקע לביצוע העבירות. שרות המבחן סבור שעל אף חומרת העבירות ורישומה התעבורתי, יש לנקוט כלפיה בענישה שיקומית הכוללת צו של"צ ומבחן, זאת על רקע מצבה האישי והתפקודי, גילה, נסיבות חייה ומאמציה לתפקוד תקין. בהיבט צו המבחן מתרשם שרות המבחן כי קיימת חשיבות להמשך הקשר עם הנאשמת במסגרת שילובה בקבוצה טיפולית, פסיכו חינוכית, למניעת נהיגה תחת השפעת אלכוהול, המתקיימת במסגרתם בשיתוף עם עמותת "אפש"ר" לנפגעי אלכוהול. ביחס לרבי הפסילה ממליץ שרות המבחן לשקול הימנעות מפסילת רישונה, זאת על רקע אופי עבודתה ובמקום זאת להטיל רכיבים של מאסר צופה פני עתיד וקנס.

6. **דין והכרעה:** בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין שעניינו "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה", הקובע את העקרונות והשיקולים המנחים את בית המשפט בעת מתן גזר הדין. התיקון קובע כי העיקרון שינחה את בית המשפט בבואו לגזור דינו של נאשם הינו עקרון ההלימה, קרי, יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה לבין מידת אשמו של הנאשם וסוג העונש שיוטל עליו בסופו של יום. עוד קובע התיקון, (בסעיפים 40 ב' ו- 40 ג'), כי במכלול השיקולים שעל בית המשפט לשקול הוא את הערך החברתי שנפגע בגין ביצוע העבירה, וכן את מדיניות הענישה המקובלת לגבי הענישה במקרים אלה. סעיף 40 ג' קובע כי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור.

7. במקרה שלפנינו קיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה ממתחם הענישה הנוהג. כפי שצוין לעיל, מהתסקיר שהוגש בעניינה של הנאשמת עולה תמונה של מציאות קשה ומורכבת. למרות זאת התרשמתי כי מדובר בנאשמת המנהלת אורח חיים נורמטיבי ושומר חוק, אשר מעדה באופן חד פעמי. הנאשמת הודתה בביצוע העבירה וגם מנסיבות המקרה, בהן איני מקל ראש, עולה כי המדובר בתאונה עצמית בה נאשמת נפגעה לבדה וכלי הרכב ניזוק.

8. לאמור יש להוסיף, כי שרות המבחן התרשם באופן חיובי מהנאשמת והמלצתו כאמור להטלת רכיבי ענישה שיקומיים בדמות צו של"צ בהיקף 160 שעות וצו מבחן למשך שנה.

בנסיבות האמורות, אני דן את הנאשמת לעונשים הבאים:

אני פוסל את הנאשמת מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 6 חודשים. הרישיון יופקד במזכירות בית המשפט לא יאוחר מיום 4.3.17.

תשומת לב הנאשמת כי העונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הינו מאסר בפועל.

אני פוסל את הנאשמת מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

הנאשמת תבצע של"צ בהיקף 200 שעות בהתאם לתוכנית המוצעת על ידי שרות המבחן. התוכנית תוגש לאישור בית המשפט בתוך 14 יום.

הנאשמת תעמוד בצו מבחן במסגרת שרות המבחן וזאת למשך שנה, במהלכו תשתתף בקבוצה טיפולית, פסיכו חינוכית, למניעת נהיגה תחת השפעת אלכוהול בשיתוף עם עמותת "אפש"ר".

הנאשמת תחתום על התחייבות בסך 5000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע ו/או בעבירה שעניינה נהיגה בשכרות וזאת למשך שנתיים מהיום.

הנאשמת מוזהרת שאם לא תעבוד בצו המבחן או לא תבצע את שעות השל"צ במלואן ידון עניינה מחדש.

בנסיבות המקרה לא מצאתי הצדקה להטיל על הנאשמת קנס כספי או מאסר על תנאי.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

להעביר תוכן ההחלטה לשרות המבחן.

ניתן היום, י"ט כסלו תשע"ח, 07 דצמבר 2017, במעמד הנוכחים